

vršil, temu c. kr. državno vojaško ministerstvo dovoli, da vojaško službo opravi z enoletnim prostovoljstvom.

Iz Gastajna 22. avg. — Do danes še ni velika politična uganjka rešena: ali pride cesar Franc Jožef le-sem ali ne na obisk nemškega cesarja Vilhelma? Vsa zamaknjena v tretja nebesa, da nemški car pod svoje krilo vzame Avstrijo, že je ploskala koterija nemškutarskih liberalcev: „pravo, pravo!“ shodu cesarja avstrijskega in nemškega, kterege sta osnovala Bismark in Beust, in gloriojo pela zvezi avstrijski in nemški. Al kmalu jih je osupnilo to, da oče in mati cesarja našega in druga odlična gospôda so zapustili lšel, ko je imel car nemški tje priti, in da se je nekako krhati začel ta shod. Pruski časniki so na to jeli trditi, da shod cesarjev ne pomeni zveze, ampak le prijateljsko manifestacijo, dunajski centralistični listi pa so še zmirom trobili, da shod pomeni zvezo. Prihodnost bode kmalu odkrila, kar je še danes skrivno. Vsak pa, kdor politiko prusko pozná iz starodavne zgodovine, vé, da Prus je bil zmirom sovražnik Avstriji in se boji hinavskega pruskega prijateljstva.

Francosko. Iz Pariza. (Obravnava z zatoženci pariškega punta. — Konec.) Puntarska srenja sama brez glavnega odbora štela je 90 glav. Zgodovino puntarske srenje sestavlja vladni komisar Grimald. Po stanu so bili glavarji ti-le: 12 časnikarjev, 4 učitelji, 4 odvetniki (advokati), 3 zdravniki, 2 lekarja (apotekarja), 5 malarjev, 2 arhitekta, 2 inženirja, 6 trgovskih uradnikov, 1 podobar, 2 trgovca, 1 zlatar, 1 ciselêr, 1 tiskar, 2 bukvoveza, 2 barvarja, 6 čevljarjev, 1 klopčar, 5 umetnikov, 1 kotlar, 1 košar, 1 mizar, 1 blagajničar, 1 dišavar in 3 posestniki. Za stan ostalih 20 glavarjev se ne vé. Francoska vlada se pogaja zdaj z ameriškansko zaradi onih članov pariške puntarske srenje, ki so pobegnili v Ameriko, n. p. Cluseret. Razou-a, poveljnika vojaške šole v službi srenje, so vjeli v kavarni v Švici. Megy je na Angleškem, Brunereau, od kterege se je govorilo, da je bil ubit na eni pariških barikad, sedi mirno v Švici in pije siratko. Lisagaraj je na Angleškem in razlaga javno zgodovino pariške puntarske srenje. Bergeret, eden pariških generalov, živi na otoku Guernsey; tje ga je pripeljal ribič Louvet, kteremu je zato plačal 2000 frankov. Policijski komisar Moussu, ki je ustavljal časnike in pečatil cerkve, živi na Angleškem. Člen srenje Beslaj, ki je jako pripomogel, da se je rešila francoska banka, živi v Genfu. Feliks Pijat, najglasovitniši glavar pariške srenje, še zmiraj ni vjet. Veliko čudnega se o njem pripoveduje. Pariški časniki so objavili, da je policija iznajdla skrivališče njegovo, a prepozno, že je bil ušel tiček. Skril se je namreč dalj časa pod vodo v neki kuhinji. Tam je bilo veliko korito, v kterem je bila kalna voda, v sredi vode bil je votel prostor take velikosti, da mu je bilo mogoče, v njem čepeti nekaj časa, da so odšli policisti. In tako se je rešil Pijat, ki je najbolj kriv pariških požarov. Najbolj se je prileglo vladi, da so vjeli ministra vnanih zadev pariške srenje, Paskal Grousset-a. Zasačili so ga pri njegovi ljubici, ko je ravno zajtrkoval; oblečen bil je za žensko. V postelji našli so vsa pisma vnanih ministerstva. Ko ga je policija odpeljala v ječo, hotelo je razkačeno ljudstvo pobiti voz in svojega nekdanjega ministra; le general Pradier in vojaki so ga rešili smrti. Paskal Grousset in glasoviti Rohefort pa sta zdaj največa babeža; Rohefort se trese kot šiba, Grousset pa se dela zelo pobožnega; vedno ima zraven sebe duhovna, kteremu se neprenehoma spoveduje; vsaki dan ovaja kakih 60 do 70 oseb, ktere

potem vlovijo; po tej poti si misli zaslužiti oproščenje. Billioraj in Delescluze sta taista člena pariške srenje, ki sta še v zadnjem trenutku svojega gospodarstva ukazala, naj se Pariz zažge. Ko so Delescluze-a vjeli, so pri njem našli 300.000 frankov, ktere je ukradel iz mestne blagajnice. — Assi pa je bil duša centralnemu odboru, ki je osnoval revolucijo 18. marca. Akoravno ni toliko zmožen, da bi mogel pismo pisati brez pomot, vendar ima toliko moč v besedi, da je ljudstvo vselej za seboj potegnil, kedar je govoril. Al kmalu je bil odstavljén, kajti sumili so ga, da dela na prid cesarju Napoleonu. — Poveljnik Rossel je bil v vojski kapitan in pri štabu maršala Bazajna. Iz Nemčije je ušel vkljub dane besede; Gambetta ga je imenoval za generala. Ko je Thiers vzel v roke krnilo vladino, se mu je predstavil, a on ga ni hotel sprejeti v armado. To pa ga je razkačilo tako, da je vstopil v puntarski odbor in hitro je bil vojni minister. Vže 9. maja je pa odstopil s temi besedami: „Jez odstopim, ob enem pa prosim, da mi pripravite prostor v ječi Mazar.“ V ječi se možato obnaša; on vé, kaj ga čaka; v eno mer ima cigaro v ustih. — Charles Lulliers je nekoliko prismuknjen. Kot mladi laje-
nant je pisal dobro knjigo o mornarstvu, a pozneje ga je zapustila zdrava pamet. Ker se je v armadi večkrat pregrešil, dali so mu leta 1869. slovó; potem se je klatil okoli po Ameriki do letošnjega leta. Lulliers je bil prvi general narodnih pariških stražnikov, kterege je imenoval centralni odbor. A hitro so ga odstavili, ker je nek on bil kriv, da so zgubili Parižani slavno trdnjavo „Mont Valerien“ proti Versailleski armadi. Vendar se je opravičil, in postal je potem admiral brodov na reki Seine. A le nekoliko dni je to trpelo; kmalu so ga odpravili; od onega časa pa je živel v vedni borbi z drugimi členi pariške srenje. Zadnji čas pariškega punta je stopil nekega dne popolnoma oborožen na prižnico cerkve Šent Evstache, kjer je jako ostro govoril proti Rosellu in Dombrovskemu; al ljudstvo mu je žvižgalo, in zopet je moral iti v ječo. Konečno je vendar všel in je pisaril razne stvari o puntu. — S tem končamo popisovanje najimenitnejših puntarjev, ki so nepopisljivo škodo naredili Parizu, da je zgorelo in razrušilo se mnogo najlepših in zgodovinskih palač, in se pomorilo toliko ljudstva. Preiskovanje sodniško že več časa traja v Versaillu; kako se bode glasila sodba, povemo ob svojem času.

— Na Napoleonov dan, 15. dne t. m. se je vlada v Parizu bala demonstracij za cesarja Napoleona; al vse je ostalo mirno; za Napoleona ne mara narod francoski več.

Iz Ruskega. — Na Ruskem in Poljskem in bližnjih deželah se še zmirom razširja kolera.

Telegram „Novicam“ iz Maribora 22. avg.

Včeraj se je sešlo v Mariboru nad sto najodličnejših štajarskih rodoljubov zaradi prihodnjih volitev. Ustanovil se je centralni volilni odbor, ki bode vodil volitve; v ta odbor je voljenih 15 udov, skoro soglasno: Kosár, dr. Zarnik, Bohinec, dr. Ipavec, prof. Pajk, dr. Prelog, dr. Radej, Rola, Robič, dr. Srnec in Rapoc, z večino glasov: dr. Dominkuš, Jurčič, dr. Koceli in Železnikar. Za poslance so izbrani: Šuman, dr. Prelog, Herman, dr. Srnec, Kosár, pl. Adamovič, dr. Vošnjak in Kandidati za mesta bode centralni volilni odbor še ta teden imenoval.

Kursi na Dunaji 22. avgusta.

5% metaliki 60 fl. 10 kr.	Ažijo srebra 120 fl. 40 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 20 kr.	Napoleondori 9 fl. 66 kr.